

TEOMAN ÖZTÜRK ANILDI...

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin 1973-1980 yılları arasında başkanlığını yapan, mühendis-mimar hareketinin toplumcu bir çizgiye sahip olmasında önder ve yiğit kişiliği ile ön saflarda yer alan, TMMOB ile bütünleşen Teoman Öztürk ölümünün 15. yıldönümünde, 11 Temmuz 2009 Cumartesi günü düzenlenen çeşitli etkinliklerle anıldı.

Öztürk için ilk anma töreni Karşıyaka Mezarlığı'ndaki mezarı başında gerçekleştirildi. Teoman Öztürk'ün ailesi, TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri, Oda ve Şube Yönetim Kurulu Üyeleri ile çok sayıda TMMOB üyesinin katıldığı törende, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ve Öztürk'ün arkadaşları Haydar İlker, Ömer Yener ve Hüseyin Yeşil birer konuşma yaptı.

Öztürk'ü anmak için ikinci etkinlik İMO Teoman Öztürk Salonu'nda gerçekleştirildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın konuşmasıyla başlayan etkinlik slayt gösterisi ve Ahu Sağlam dinletisi ile devam etti.

Soğancı, Öztürk'ün sözlerinden alıntılarla TMMOB'nin mücadele çizgisini anlatarak başladığı konuşmasında şunları söyledi:

"Teoman Öztürk yaşıyor. O hep aramızda. Bizlerle beraber. Teoman Öztürk; 1998 Demokrasi Kurultayı, 2003 Mühendislik Mimarlık Kurultayı kararlarında yaşıyor. TMMOB Genel Kurullarının sonuç bildirilerinde yazılanlarda yaşıyor, üye çalışmalarımızda yaşıyor, düzenlediğimiz etkinliklerde, kitaplarımızla yaşıyor. TMMOB 1970'lerde Teoman Öztürk ve arkadaşlarıncı yaratılmış yol haritasında yürüyüşüne devam ediyor, devam edecek."

Etkinlik, Prof. Dr. Korkut Boratav, Prof. Dr. İşıya Üşür ve Prof. Dr. Aziz Konukman'ın konuşmacı oldukları "Kapitalist Küreselleşmenin Küresel Krizi" paneli ile sona erdi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın konuşması şöyle:

Sevgili Aylin Ablam, Elif Aslı, Teoman, Taylan, Selçuk,

Teoman Öztürk'ün arkadaşları, dostları,

Örgütümüzün çeşitli kademelerinde yöneticilik yapan sevgili mesai arkadaşlarım,

TMMOB'nin kadroları,

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, dostlukla selamlıyorum. Sevgili Başkanımızın bu anma gününde işte yine birlikteyiz. Sevgili Başkanımızla bugün yine bir aradayız.

Sevgili arkadaşlar,

Öncelikle, Sevgili Başkanımızın TMMOB'nin Genel Kurullarında söylediği ve bugünlere dek gelen sözlerinden bir kaçını sizinle burada paylaşmak istedim:

17 Mayıs 1974, 19. Genel Kurul: "*Türkiye teknik elemanları; her sorunumuzun çözümünde, halkımızın ve onun ayrılmaz bir parçası olan çalışanların temel ihtiyacının özgürlük ve gerçek demokrasi olduğuna inanmakta; demokrasinin bütün toplumsal hayatımıza yaygınlaştırılması ve güçlendirilmesi yolundaki mücadeleyi her düzeyde ve etkin bir biçimde sürdürmeyi istemektedirler. Kendi gücümüze dayanan bir kalkınma ve sanayileşmeden yana olarak; her dönemde, halkımızın yanında ve çalışanların içindeki yerimizi almak; ulusal hedefleri ve kazanılmış hakları savunmak ve bugüne kadar sürdürülen yurtsever mücadeleyi daha etkili bir biçimde devam ettirmek için güçlenmek amacımızdır. Halkımızın tam bağımsızlık ve gerçek demokrasi yolundaki mücadelesi, giderek, mutlaka, güç kazanacak ve ilerleyecektir. Zaman*

zaman yavaşlatılmaya ve belki de, yakın geçmişte olduğu gibi durdurulmaya çalışılacak; fakat geri götürülemeyecek, engellenemeyecektir."

7 Mayıs 1976, 21. Genel Kurul: "TMMOB önümüzdeki dönem de, üye tabanını bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi etrafında toplamak üzere somut sorunlarından hareketle; iç ve dış sömürüyü teşhir edecek, bu çalışmalarını daha etkin ve yaygın yayın eylemleriyle kitlelere aktaracaktır. Diğer çalışan kitlelerle ortak eylemlerini sürdürecektir. Sorunların kaynağı emperyalist kapitalist sistemdir. Çözümü emperyalist-kapitalist sistemin çözülmesiyle varılacaktır. Emperyalizme ve onun içindeki uzantılarına faşizme ve silahlı çetelerine karşı emekçi kitlelerle dayanışmamız ve ortak mücadelemiz, güçlenerek sürecektir. TMMOB bu anlamda bir mücadelenin önemli demokratik araçlarından biridir. Gelecek günlerin, bugünkü bir avuç egemen azınlığın değil, halkımızın olacağına inanıyoruz. Bu inançla yola çıktık, bu inançla başaracağız."

13 Mayıs 1978, 23. Genel Kurul: "Bu güçle IMF'li, Dünya Bankalı, NATO'lu, Ortak Pazarlı, 141-142'li düzene karşı çıkacağız. Silahlı bombalı saldırılardan yılmayacağız. Bir yandan işçi sınıfının kazanılmış haklarını savunurken, öte yandan grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı almak için çok çalışacağız. Bu arada işçilerin ve memurların ücretlerinin dondurulması girişimlerine karşı mücadele edeceğiz. Doğal kaynaklarımızın halk yararına kullanılması konusunda çaba harcayacağız. Bunları; hiç kimseden hiçbir diyet

beklemeden, emekçi halkımızın aydınlık geleceği için gerekli gördüğümüz için yapacağız. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin ve örgütlerinin birlikte verecekleri mücadelelerle gelecek günlerin aydınlık olacağına, bugün her zamankinden daha çok inanıyoruz. Bu inançla Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinden yükselen sesin her geçen gün daha da tutarlı olacağını, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesindeki yerimizin güçlenerek korunacağını dosta düşmana duyuruyorum."

19 Mayıs 1979, 24. Genel Kurul: "Bilimi ve tekniği emekçi halkımızın hizmetine sunma, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakkımızı alma

yolunda güçlü bir mücadele sürdüreceğiz. Sömürü, baskı, zulüm ve faşist saldırılara, en ufak üretim birimlerimizden başlayarak her alanımızda yılmadan, bunalmadan karşı çıkacağız. Gün zaafardan, eksiklerden, yanlışlardan arınma günüdür. Gün en az kanımızı iliğimizi sömürenler, emenler kadar güçlü olma günüdür. Gün, başarmak günüdür. Mühendis ve mimarlar ve örgütleri Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğinin diğer demokratik güçlerle omuz omuza, bu yolda kendisine düşeni yerine getireceğine her zaman inandım. Önümüzdeki çetin günlerde de görevlerimizi eksiksiz olarak yerine getirmek için elden gelen çabayı göstereceğimize inanıyorum. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin hayatın her alanında birlikte verecekleri tutarlı ve aktif mücadelelerle gelecek emekçi halkımızın olacaktır. Gelecek aydınlık olacaktır."

Evet, sevgili arkadaşlar,

Teoman Öztürk yaşıyor. O hep aramızda. Bizlerle beraber.

Teoman Öztürk; 1998 Demokrasi Kurultayı, 2003 Mühendislik Mimarlık Kurultayı kararlarında yaşıyor. TMMOB Genel Kurullarının sonuç bildirilerinde yazılanlarda yaşıyor.

Teoman Öztürk, 1996'da Makina Mühendisleri Odası'nda başlatılan, 1997'de TMMOB ortamında yürürlüğe giren, bugün tüm odalarımızda önemli aşamalara gelen öğrenci üye çalışmalarımızda yaşıyor.

Teoman Öztürk ülkenin dört bir yanında gerçekleştirdiğimiz kent sempozyumlarımızda bizimle birlikteydi. Sevgili Başkanımız, İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir, Kocaeli, Mersin, Samsun, Aydın, Edirne, Bursa, Diyarbakır, Kırklareli, Van, Antalya, Batman, Bodrum Kent Sempozyumlarında yaşıyor. Bugün sayısı 40'a ulaşan İl/ilçe Koordinasyon Kurullarımızın emekten ve halktan yana yapılan çalışmalarında Teoman Öztürk hep var.

Teoman Öztürk TMMOB'nin 40. Dönemi'nde yapılan/yapılacak kongre, kurultay, sempozyum etkinliklerinde hep bizimle beraber. Yerel Yönetimler ve Kentleşme Sempozyumu, Coğrafi Bilgi Sistemleri Kongresi, Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı, İklim Değişimi Sempozyumu, Kadın Mühendisler, Mimarlar ve Şehir Plancıları Kurultayı, Türkiye'de Özelleştirme Gerçeği Sempozyumu, Sanayi Kongresi, Enerji Sempozyumu, Jeotermal Kongresi, Afet Sempozyumu. Bu etkinliklerimizin tamamında, O yanı başımızda. Odalarımızın tüm etkinliklerinde salonlarda O da bizi izliyor.

Teoman Öztürk kitaplarımızla yaşıyor. TMMOB'nin 40. Dönemi'nde çıkarılan; TMMOB'nin İlkeleri, Çalışma Anlayışı, Yasası, Yönetmelikleri, TMMOB ve Bağlı Odaların Genel Kurul Sonuç Bildirileri ve Çalışma Programları, Bartın-Amasra Termik Santral Raporu, Nasıl Bir Kent? Nasıl Bir Yerel Yönetim Raporu, Su Raporu, Türkiye'de Mühendis Mimar Şehir Plancısı Profil Araştırması kitaplarımızda yaşıyor. Artık düzenli çıkan Birlik Haberlerinde hep o var.

Sevgili Arkadaşlar,

Teoman Öztürk her dönem olduğu gibi bu dönemde de alanlarda bizimle beraberdi. 12 Eylül'de 12 Eylül karanlığına karşı yapılan mitinglerde, 24 Ocak'ta Adana'da, 8 Mart'ta Denizli'de krize ve yoksulluğa karşı düzenlediğimiz mitinglerde, 15 Mart'ta İstanbul'da Su Hayattır Satılmaz mitinginde kürsüde konuşurken yanı başımızdaydı. 22 Kasım'da tüm Türkiye'de TMMOB sokakta sözünü söylerken Sevgili Başkanımız bizlerle beraberdi. 1 Mayıs'ta Taksim'e Sevgili Başkanımızla birlikte omuz omuza çıktık.

Evet, Sevgili Arkadaşlar,

24 Mayıs 1980'de 25. Genel Kurul'da Teoman Öztürk şöyle veda etmişti: "*Ufak tefek küçük burjuva hastalıklarınının TMMOB'nin yerine getirmesi gerektiği görevlere mutlaka ayak bağı olmaya çalışacağına ama inançlı ve*

kararlı mücadele arkadaşlarımın bunları yenerek başarıya ulaşacaklarına, bir görev bilinciyle gelmiş arkadaşlarımın TMMOB'yi bugünlerden daha üst düzeylere çıkaracaklarına, vardırabileceklerine inanıyorum. Böylelikle görevlerimizi yerine getirmekle Türkiye devrimci hareketine kendi alanımızda mütevazı ama önemli katkılarda bulunacağımız açıktır. Gelecek günler mutlaka aydınlık olacaktır. Yaşasın başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin sürdürdüğü ve mutlaka başarıya ulaşacak olan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi. Yaşasın bu yolda kendilerine düşen görevleri güçlendirerek sürdüren mühendis ve mimarlar. Yaşasın TMMOB."

Evet, Sevgili Arkadaşlar;

Şimdi ben de diyorum: Herkes bilmelidir ki, 1970'lerden beri sürdürülen bu onurlu yürüyüş ve dik bir duruşla TMMOB; sinmeden, korkmadan, geri adım atmadan temel hak ve özgürlüklere sahip çıkacaktır. Biz bu bayrağı bizden öncekilerden devraldık, bizden sonrakilere de onurla devredeceğiz. Bunu herkes böyle bilsin.

Usta demiş ya: Kim ne derse desin sen bildiğin yolda yürümeye devam et. Evet, TMMOB kendi bildiği şekilde 1970'lerde Teoman Öztürk ve arkadaşlarınca yaratılmış yol haritasında yürüyüşüne devam ediyor, devam edecek.

TMMOB bütün yaşanan olumsuzluklara karşı, karanlığa karşı aydınlığı, baskıcı, otoriter yönetim anlayışına karşı özgürlük ve demokrasiyi, ırkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamayı, her şeyin para-kâr olduğu piyasa anlayışına karşı eşitliği ve adaleti savunmaya devam edecektir. TMMOB emekçi sınıfların haklar mücadelesine, halkımızın işsizlik, yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele taleplerine sahip çıkacaktır.

TMMOB "şimdi tam da eşit, özgür, demokratik bir Türkiye talebini yükseltme ve bunun için mücadele etme zamanıdır" demektedir. Şimdi neoliberal politikalara, gericiliğe, darbe çığırkanlıklarına direnme zamanıdır. Şimdi TMMOB "kahrolsun emperyalizm, yaşasın mücadelemiz" demektedir.

Evet, bu ülkenin iyi ki TMMOB'si var sevgili arkadaşlar. TMMOB'nin iyi ki Teoman Öztürk gibi bir başkanı vardı. İyi ki o dönemin çok değerli kadroları vardı. Hepsine Yönetim Kurulum adına saygı ve sevgi sunuyor ve huzurunuzda Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ü ve arkadaşlarını alkışlıyorum değerli arkadaşlarım.

BAYINDIRLIK VE İSKAN BAKANLIĞI'NA ATAMALARLA İLGİLİ YAZI GÖNDERİLDİ

Ankara Valiliği bünyesindeki Yapı Denetim ile Yapı Malzemeleri Denetimi ve Piyasa Gözetimi İşlerinden Sorumlu Şube Müdürlüğü'ne iki yıllık yüksek okul mezunu birinin atanması üzerine 17 Temmuz 2009 tarihinde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na bir yazı gönderildi.

Tarih: 17 Temmuz 2009

Sayı : 1476

T.C.

BAYINDIRLIK ve İSKAN BAKANLIĞI'NA ANKARA

Konu: Ankara Valiliği Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü'nün 16 Nisan 2009 tarih 904-02 sayılı "GÖREVLENDİRME" yazısı hk.

İlgi yazıda, Ankara Valiliği bünyesindeki Yapı Denetim ile Yapı Malzemeleri Denetimi ve Piyasa Gözetimi İşlerinde Sorumlu Şube Müdürlüğü görevini vekaleten mimar unvanlı çalışan yürütür iken, ilgi yazıda belirtilen tarihte iki yıllık yüksek okul mezunu kişinin atanması yapıldığı anlaşılmıştır.

İlgi görevlendirme yazısında, atamanın 4708 sayılı Yasa ve Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 20. maddesine dayanılarak yapıldığı belirtilmektedir. Yapı denetimi çalışma birimleri başlığını taşıyan 20. maddenin üçüncü fıkrasında sayılan görev ve yetkileri, atanması yapılan şahsın yerine getirmesi kariyer ve liyakat ilkelerine açıkça aykırıdır. Yönetmeliğin 20/3 fıkrası, "(3) Bayındırlık ve İskan Müdürlükleri bünyesinde görev alan teknik elemanlardan teşkil edilen yapı denetimi çalışma birimlerinin görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Yapı denetim kuruluşlarının faaliyetlerini inceleyerek sonuçlarını Yapı Denetim Komisyonuna bildirmek,
- b) Yapı denetim kuruluşlarının Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak görevlerini yürütmelerini temin etmek üzere inceleme, araştırma ve bilgilendirme faaliyetlerinde bulunmak,
- c) Yapı denetimi faaliyeti sebebiyle yapı denetim kuruluşu, yapı sahibi, denetçi mimar ve denetçi mühendis, kontrol ve yardımcı kontrol elemanları, yapı müteahhidi, şantiye şefi, laboratuvar sahibi ve sorumluları ile ilgili olarak ortaya çıkabilecek ihtilafların hâlline yardımcı olmak,
- ç) Yapı Denetim Komisyonunca Kanun, Yönetmelik ve ilgili diğer mevzuat çerçevesinde verilebilecek diğer görevleri yerine getirmek." biçiminde düzenlenmiştir. Bu birimde çalışan kişilerin tümü mühendis ve mimardır. Birimde görevli 20 mühendis ve mimarın yanında, bu birimin denetlediği yapı denetim kuruluşlarında çalışanlar da mühendis ve mi-

mardır. Ataması yapılan şahıs hem yapı malzemelerine hem de mühendislik ve mimarlık alanına yabancıdır. Mühendis ve mimar olmayan bir kişinin bu birimin başına atanmasının yapılmasının, hizmet gereklerine, teknik kurallara ve hukuka aykırı olduğu açıktır. Sağlıklı yapılaşma amacıyla getirilen yapı denetimi mevzuatı gereğince Bakanlığınıza son derece önemli görevler yüklenmiştir. Bu görevlerle ilgili mevzuatta, denetim görevinde bulunacak mimar ve mühendislerin belirli uzmanlıklara ve deneyime sahip olması zorunlu tutulurken, daha üst denetimleri gerçekleştirecek personelin deneyim ve uzmanlıklarının Bakanlığınıza daha titiz bir şekilde gözetilmesi gerekirdi. Yapı denetim alanında yaşanan ve Bakanlığınız ilgili birimleri tarafından da pek çok cezalandırma işlemiyle sonuçlanan sorunların en aza indirilmesi için de görevli personelin uzmanlık ve deneyime uygunluğu önem taşımaktadır.

Gerek Yapı Denetim Yasası gerekse Uygulama Yönetmeliği'nde 2 yıllık yüksek okul mezunlarına ilişkin asli bir görev tanımı bulunmamaktadır. 4708 sayılı Yasa ve Uygulama Yönetmeliği'nde yardımcı eleman konumunda dahi bulunmayan yüksek okul mezunu kişinin 20. maddede belirtilen işleri yapma ve 20 kişiden oluşan mühendis ve mimarın amiri konumuna getirilmesinin yasal ve hukuki dayanağı tarafımızca anlaşılamamıştır.

Yine bilindiği üzere, Devlet Memurları Yasası ve Devlet Memurlarının Görevde Yükselme Esaslarına Dair Genel Yönetmelik'te kariyer ve liyakat ilkesinin benimsendiği, kamu yararı ve hizmet gerekleri açısından bir zorunluluktur.

Yukarıda ifade edilen maddi ve hukuki gerekçeler karşısında yapılan atama, maddi, hukuki ve teknik dayanaktan yoksundur. Bu nedenle, kariyer ve liyakat ilkelerine uygun olarak bir mühendis ya da mimar unvanlı kişi olmaması nedeniyle, yapılan hukuka aykırı atama işleminin geri alınmasını ve konu hakkında tarafımıza bilgi verilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla,

N. Hakan GENÇ
Genel Sekreter

YAPIM İŞLERİ İHALE YÖNETMELİĞİ'NİN BİR MADDESİNİN YÜRÜRLÜĞÜ DURDURULDU

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının kamu ihalelerine girebilmeleri için ticaret, sanayi ya da esnaf/sanatkâr odalarına kayıtlı olmaları zorunluluğu getiren Yapım İşleri İhale Yönetmeliği'nin ilgili maddesinin yürürlüğü durduruldu.

04.03.2009 tarih ve 27159 sayılı Mükerrer Resmi Gazete'de yayımlanan "Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği"nin bazı maddelerinin iptali için TMMOB tarafından Kamu İhale Kurumu'na açılan davada, 38. maddenin birinci fıkrasının (a) bendinin yürütmesi durduruldu.

"Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği"nin 38. maddenin birinci fıkrasının (a) bendi, kamu ihalelerine gireceklerden ticaret ve/veya sanayi odasına ya da esnaf ve sanatkâr odasına kayıtlı olduğunu gösterir belgenin isteneceğini düzenliyordu.

Danıştay 13. Daire, 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 33. maddesi gereğince, mühendis ve mimarların ihtisasına uygun odaya

kayıt olması durumunda mesleklerini icra edebileceklerini belirterek, söz konusu yönetmelik maddesinin mühendis ve mimarlar açısından hukuka uygun bulunmadığına hükmederek, yürütmenin durdurulmasına karar verdi.

Danıştay 13. Daire, Yönetmeliğin "anahtar personel" tanımını düzenleyen 3. maddesi ile 31. maddenin birinci fıkrası ve 62. maddenin birinci fıkrasının yürütmesinin durdurulması istemini ise reddetti.

TMMOB KENT SEMPOZYUMLARI DEVAM EDİYOR

TMMOB'nin kentlerin sorunları üzerine İKK'ları aracılığıyla düzenlediği kent sempozyumları devam ediyor. 2007'den bu yana 17 kent sempozyumu düzenleyen TMMOB, 40. Dönem sonuna kadar 4 kentten daha sorunlarını uzmanlarla masaya yatıracak.

Düzenlenecek Kent Sempozyumları

Van Kent Sempozyumu	1-3 Ekim 2009
Antalya Kent Sempozyumu	19-21 Ekim 2009
Batman Kent Sempozyumu	31 Ekim-1 Kasım 2009
2. İstanbul Kent Sempozyumu	10-13 Aralık 2009

Düzenlenen Kent Sempozyumları

Bursa Kent Sempozyumu	5-7 Nisan 2007
İstanbul Kent Sempozyumu	13-15 Eylül 2007
Ankara Kent Sempozyumu	29-30 Kasım 2007
Kocaeli Kent Sempozyumu	6-8 Aralık 2007
Eskişehir Kent Sempozyumu	28-29 Şubat 2008

Bodrum Sempozyumu	6-9 Mart 2008
Denizli Kent Sempozyumu	2-3 Mayıs 2008
Adana Kent Sempozyumu	9-10 Mayıs 2008
Mersin Kent Sempozyumu	24-25 Ekim 2008
Samsun Kent Sempozyumu	27-29 Kasım 2008
İzmir Kent Sempozyumu	8-10 Ocak 2009
2. Ankara Kent Sempozyumu	16-18 Ocak 2009
Aydın Kent Sempozyumu	30-31 Ocak 2009
Edirne Kent Sempozyumu	14-15 Şubat 2009
2. Bursa Kent Sempozyumu	6-7 Mart 2009
Diyarbakır Kent Sempozyumu	24-26 Nisan 2009
Kırklareli Kent Sempozyumu	12 Haziran 2009

EŞİT, PARASIZ, BİLİMSEL, DEMOKRATİK EĞİTİM İSTİYORUZ!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, üniversite harçlarına yapılan zam üzerine 28 Temmuz 2009 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Bugünlerde ülkenin her yerinde “eşit, parasız, bilimsel, demokratik eğitim hakkı için” üniversiteli gençlik sokaklarda. Gençler “zam değil, hakkımızı istiyoruz” diyor.

Kapitalist küreselleşmenin küresel krizinin tüm dünyayı sarıp sarmaladığı ve insanlığın geleceğinin alacakaranlık bir döneme girdiği günler bu günler. Neoliberal iktisat politikalarının duvara çarptığının herkes tarafından ifade edildiği, emperyalizmin kendi krizini insanlığa yıkarak aşmaya çalıştığı, enkazın altında geniş toplum kesimlerinin bırakılmaya çalışıldığı bir dönem bu dönem.

Neoliberal politikaları gereği, tüm kamusal varlıklarla birlikte, özellikle sağlık ve eğitim alanının özelleştirilmesi, sermayeye bu alanların bırakılması ve sosyal devlet anlayışının yıkılması geçtiğimiz 30 yıla damgasını vuran bir gelişme olarak öne çıktı.

Bu ülkede eğitim artık sermayenin insafındadır. Bu ülkede parası olan üniversiteye gidebilmektedir. ÖSS sonuçlarını değerlendirdiğimizde; “Devlet” okullarının sıralaması, en yoksul illerin sıralaması, büyük kentlerin varoşlarında bulunan okulların sıralaması; özel dersanelerin ve özel okulların sıralaması ile kıyaslanınca bu sözün doğruluğu ortaya çıkmaktadır. Bu ülkede anayasal bir hak olan parasız eğitime artık büyük bir darbe vurulmuştur.

Eğitimin önemli bir aşaması üniversitedir. Sistem onu da kendi taleplerine doğru yeniden yapılandırmıştır. Emperyalizmin yeni dönemine bütünleşmede, ülkemizde önemli bir dönüm tarihi olan “12 Eylül”ün ortaya çıkardığı yapılanmalarından biri de YÖK oldu.

YÖK, vahşi kapitalist sistem gereği kendine düşen/verilen görevleri eksiksiz olarak yerine getirmede başarılıdır (!): Üniversite eğitimi ne olursa olsun sermayenin insafına bırakılacak ve bu alan özelleştirilecektir.

Başarı grafiğini yükseltmenin derdine düşen YÖK, diğer

alanlarda yaptıklarının ötesinde krizin faturasını emekçilere çıkarmaya niyetli siyasi iktidarın politikalarının devamını kendi alanında gösterdi ve üniversitelerde öğrencilerin ödediği harçlara aklın ötesinde ZAM yaptı. 1984 yılında “katkı payları” adı altında toplanmaya başlanan harçlar, yıllar içerisinde kademe kademe oranları yükseltilerek özelleştirmenin önemli bir adımını oluşturuyordu. Bu yıl YÖK hızını alamadı. Krizin faturası birilerine ödettirilmedi, gereğini YÖK de yapacaktı ve yaptı.

Öğrenci harçlarına yapılan zamlar adaletsizliğinin, eşitsizliğinin ve vicdansızlığının göstergeleridir.

Buna “Dur” diyen üniversite gençliği bugün sokaktadır, üniversitededir, YÖK önündedir. Üniversite gençliği siyasal iktidarı ve YÖK’ü uyarmaktadır.

TMMOB, tüm örgütlü yapısıyla üniversiteli gençlerin yanındadır.

TMMOB, üniversitelilerin haklı mücadelesini kendi mücadelesi olarak görmektedir.

TMMOB, sadece zammın geri alınmasını değil, ne ad olursa olsun öğrenciden alınan ücretlerin kaldırılmasına yönelik mücadelenin doğruluğunu söylemektedir.

TMMOB, eşit, parasız, bilimsel ve demokratik bir eğitim istemektedir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

BİR BELGE: KÜRT SORUNU (1998 TMMOB DEMOKRASİ KURULTAYI)

1998 yılında TMMOB ortamında gerçekleştirilen TMMOB Demokrasi Kurultayı'nda; TMMOB ve Demokrasi, Örgütlü Toplum, Kürt Sorunu, Ulaşım ve Trafik -Yangın, Deprem ve Güvenlik, Kentleşme, Konut Sorunu, Barınma Hakkı ve Demokrasi, Enerji, Yerel Yönetim, Tarım, Doğal Kaynaklar, Orman, Çevre ve Maden, Küreselleşme - Bilim ve Teknoloji, Ekonomi, Kalkınma, Sanayileşme, Çalışma Yaşamı, İnsan Hakları, Demokrasinin ve Demokrasi Kavramının Gelişimi, Demokrasinin İşleyişi konu başlıklarında TMMOB görüşleri oluşturularak alınan kararlar kamuoyu ile paylaşılmıştı.

Bugün ülke gündeminde bulunan "Kürt Sorunu" tartışmalarına dikkati çekerek on bir yıl önce TMMOB tarafından Kürt Sorunu üzerine söylenenleri "Belge" niteliği ile yayımlıyoruz:

TMMOB DEMOKRASİ KURULTAYI 1998 KÜRT SORUNU

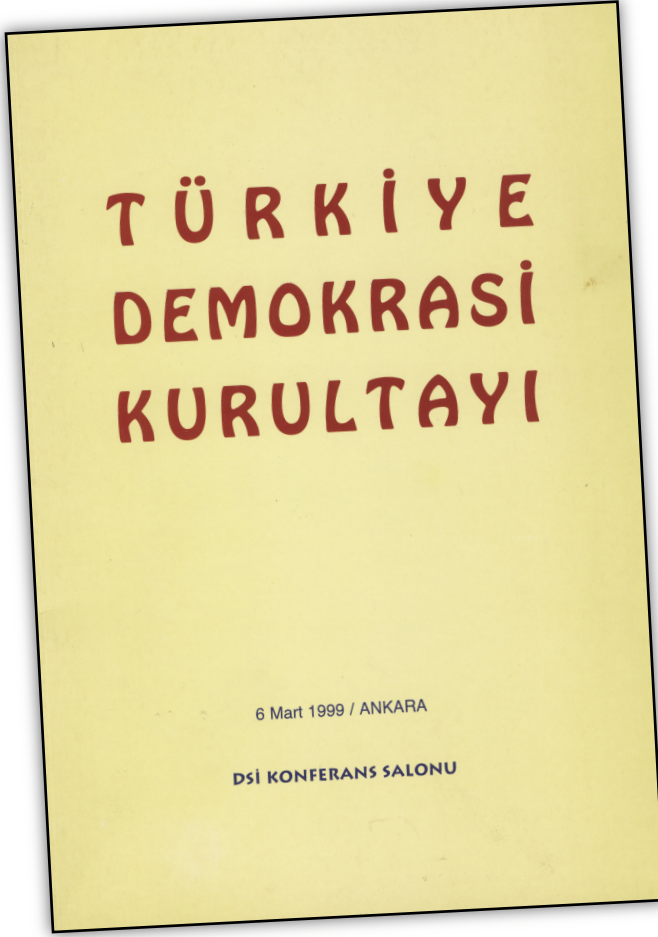
Ülkemizin en temel sorunu olan Kürt sorununun, demokrasinin Türkiye'de tüm kurum ve kuralları ile köklü bir şekilde yerleşmesinin önünde engel olduğu, bu sorunun demokratik yollarla çözülmeyişinden ötürü sürdürülmekte olan savaş, ülke kaynaklarını tüketmekte olduğu gibi ülkenin gelecekteki ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel gelişimini de ipotek altına almaktadır. Kürt sorunu tarihsel, siyasal ve sosyal boyutları olan, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Türkiye Cumhuriyeti'ne devredilen bir sorundur.

Tarihten günümüze uzanan dinamik bir süreci ifade eden bu sorunun demokratik çözümü için tarihsel arka planının irdelenmesi gerekmektedir. Kürtler tarihin en eski çağlarından beri ve M.Ö. 2000 yıllarındaki yazılı belgelere geçtiği gibi Yukarı Mezopotamya'nın (Zagros) en eski halklarından biridir. M.Ö. 2000'li yıllara ait ve Sümerlerden kalma bir yazıtta Kürtlerden söz edilmektedir.

Van Gölü'nün güneyinde ve "Su" halkıyla komşu olan Karda veya Kardaka ülkesinden söz edilmektedir. Zagros'un en eski halklarından olan "Gutilerin" Kürtlerin ataları olduğu konusunda tarihçiler hemfikirdir. Guti-Hurri-Kassit-Mitanni-Ürartu ve Medler'in bugünkü Kürtlerin ataları olduğuna ilişkin bilgiler bulunmaktadır. Prof. Egon Von Eickstedt'e göre; Zagros Dağları'nın orta ve kuzey bölgelerinde Guti ya da Ourtie adı verilen bir halk yaşıyordu. Bu halkın ülkesine de Gutium adı verilmiştir. Hem yaşadıkları bölge itibarıyla hem de akrabalıkları gayet açık

görülen Guti ve Karduklar bugünkü Kürtlerin merkezi yerleşim bölgeleri üzerinde yaşıyorlardı. Kürtler ard arda ve kesintisiz krallıklar kurmuş, eski Guti- Hurrilerin, Gutilerin ve Kardukların soyundan gelmektedir. M.Ö. 401 senesinde askerlerle Zagros'a yürüyüp, yenildikten sonra perişan bir halde geri dönmüş olan eski Yunan'ın ünlü yazarlarından Ksenefon on binlerin geri çekilişini anlatırken, Kürtlerin ataları olduğu kabul edilen Kardukların saldırısına uğradıklarını anlatır. Doğu bilimcisi Minorsky'nin Kürt tarihçileri ve yazarları tarafından kabul edilen tezi, Medlerin Kürtlerin ataları olduğu şeklindedir. Kürt dilbilimcisi ve Latin Kürt Alfabeti'nin kurucusu Celalet Ali Bedirxan da Kürtlerin Medlerin soyundan geldiği ve Hint-Avrupa Dil Ailesi'nden olan Kürtçenin Med Dili'nin devamı olduğu yolundaki tezi güçlü bulduğunu ifade ediyor. Günümüzde yapılan karşılaştırmalı dil araştırmaları sonucu olarak Kürtçenin Hint-Avrupa Dil Ailesi'ne mensup olduğu bilimsel olarak kabul edilmiştir.

Karduklar, memleketlerini kuşatan Ahemenid İmparatorluğu yönetimi altındaki dönemde özerk yapılarını korumuşlardır. Bununla birlikte ücretli olarak katıldıkları Keyhusrev ve Haleflerinin ordularına büyük hizmetlerde bulunmuşlardır. Bunlar Ahemenid İmparatorluğu'nun yıkılışından sonra arka arkaya Makedonyalıların, Büyük İskender'in ölümünden sonra Suriye Selösilerinin, Patersacidlerinin M.Q. 556 tarihinde İran'daki Sasanilerin nüfuzu altına girdiler. Kürtler bir dereceye kadar yerel bir özerkliği koruyarak İran ordusunda ortaklaşa veya ücretli askerlik yapmış ve İran İmparatorluğu'nun yücelmesine ve büyümesine yardım etmişlerdir.

Kürtlerin İranlılarla ortak hayatı M.S. 652 yılına, yani İran İmparatorluğu'nun yıkılmasına kadar devam etmiştir. Kürtlerin Halife Ömer zamanında Müslümanlaştırma sürecine sokulduğu dönem daha iyi biliniyor. Müslüman Araplar tarafından istilaya uğrayan bölge 7. yüzyıldan 11. yüzyıla kadar Arapların boyunduruğu altına girdi. Ünlü Osmanlı Yazarı Şemseddin Sami "Kamus-ül Âlem" adlı eserinde Abbasi Halifeliği'nin zayıf düşmesiyle Kürt reislerinden birçok kişinin Musul, Diyarbekir ve Cezire yörelerinde birer kale ve memleket ele geçirip, birçok küçük hükümetler kurmuşlarsa da tüm bölgeyi yönetim altına alarak cinsiyet (soy, milliyet) esasına dayalı bir hükümet kurmamışlardı. Kürt Hadebani Aşireti'nin bir kolu olan Ravadilerden Eyüb Bin Sadi Bin Reva'nın oğlu olan Selahaddin-i Eyyubi, Mısır'da devlete nail olup, kendisi ve çocukları Şam, Halep, Hicaz ve Yemen'de hüküm

sürdükleri ve evlatlarıyla, akrabalarının yönetimi altında birçok seçkin hükümetler kurulduğunu anlatır.

Alparslan'ın Kürt beyleri yardımı ile 1071 Malazgirt zaferi Selçuklulara Anadolu'nun kapısını açtı. 14. yüzyılda Moğol istilası Küçük Asya'da ve bütün Orta Doğu'da önemli soykırım ve yıkımlar yaparken, bu bölgede yaşayan Kürtler, coğrafyanın verdiği avantaj ve tarihsel deneyimleri ile Timurlenk'in ordularına karşı savaşılarak kısmen daha az zarar görmüşlerdir. Bu bölgede hiç bir imparatorluğun tam egemenlik sağlayamaması, Kürtlerin bağımsız beylikler halinde yaşamalarını sağlamıştır.

16. yüzyılda Kürt beylikleri, İranlılarla sürekli savaş halindeydiler. İran Şahı Kürtlerin oturdukları bölgeleri ilhak etmek için sürekli bir çaba içindeydi. 1514 Osmanlı İran Çaldıran Savaşı'ndan sonra Kürtlerin iki imparatorluk arasındaki düşmanlıktan yararlanarak varlıklarını geliştirdikleri görülüyor. Bu durumdan dolayı Kürtler bağımsız bir konuma geldiler. Kürtlerin tarihi ile ilgili ilk eser olan Şerefname, Bitlisli Şeref Han (Bitlis'i) tarafından bu dönemde yazıldı (1596). Bitlisli Şeref Han'ın yazdığına göre Kürt bölgesinde birçok Kürt beylikleri vardı. Kürt aşiret beyleri Çaldıran Savaşı'ndan sonra Yavuz Sultan Selim'in yanında yer aldılar ve Sultan Selim'in İran Şahı Şah İsmail karşısındaki zaferine önemli katkıda bulundular. Sünni Kürtler, Sünni Osmanlı Padişahını kendilerine yakın sayıyorlardı. Çaldıran Savaşı'ndan sonra Kürt Beylerinden İdris-i Bitlisi'nin çabalarıyla Osmanlı merkezi otoritesiyle Kürtler arasında yapılan antlaşma sonucu, Osmanlı Devleti Kürdistan'da 16 özerk Kürt beyliğinin varlığını kabul ediyordu. Kürt beyliklerinin bu özerk statüsü 19. yüzyılın ortalarına kadar devam ediyor. Kürt beyliklerinden güçlü olanları para basıyorlar, Cuma günleri adlarına hutbe okunuyordu. Kürtlerin yaşadığı coğrafya yeraltı ve yerüstü zenginlikleri nedeniyle ilk çağlardan beri çeşitli istila ve ilhaklara uğramıştır. Bu nedenle Kürt halkı talan, yağma, sömürü, sürgün, soykırım ve asimilasyon gibi çeşitli mağduriyetlere maruz bırakılmıştır.

Osmanlı ve İran imparatorlukları arasındaki mücadele ve bölge üzerindeki hak iddiaları sonucu 1639 Kasr-ı Şirin Antlaşması'na kadar süre gelen savaşlarda Kürt halkı iki

imparatorluğun baskısı altında varlığını sürdürmüştür. 1639'dan sonra Kürtlerin yaşadıkları coğrafya iki imparatorluk arasında kesin olarak bölüşülmüştür. Alevi Kürtlerin İranlılar, Sünni Kürtlerin de Osmanlılar tarafından kullanılması, mezhep ayrılığı, aşiret yapısı, üretim ilişkileri ve coğrafik yapı Kürtlerin birliğini engellemiştir.

Osmanlı İmparatorluğu batıda toprak kaybettikçe ve sürekli savaşların finansmanı için asker ve para gereksinimi arttıkça, Kürt bölgelerine daha fazla yüklenmek durumunda kalıyordu. Bu durum vergi ve asker vermek istemeyen Kürt beylerini yer yer isyanlara yöneltiyordu. Bu isyanlardan belli başlıları 1806'daki Abdurrahman Paşa'nın Süleymaniye Bölgesi'ndeki Baban Ayaklanması, 1833-1836 Mir Muhammed Ayaklanması, 1840 Bedirhan Bey Ayaklanması, 1855 Yezdan Şer Ayaklanması, 1877 Bedirhan Osman Paşa ve Kardeşi Hüseyin Kenan Paşa Ayaklanması, 1880 Şeyh Ubeydullah Ayaklanmasıdır.

20. yüzyılın başlarından itibaren de İmparatorluk sınırları içinde çeşitli Kürt faaliyetlerinin başladığı görülüyor. Bunlar; Mikdat Bedirhan Bey'in Kürdistan Gazetesi (1898), Ali Bedirhan Bey, Şerif Paşa ve Şeyh Abdulkadir'in "Teali ve Terakki-i Kürdistan Gazetesi", "Kürt Teali Cemiyeti", "Kürt Neşr-i Maarif Cemiyeti" ve onun İstanbul'da kurduğu Kürt Okulu (1908), "Hetavve Kurd", "Jin" dergileri ve çeşitli şehirlerde kurulan "Kürt Kulüpleri"dir.

İki imparatorlukla zaman zaman süre gelen anlaşmazlık ve çatışmalara rağmen Kürt beylikleri ile iki imparatorluk arasında Kürt beyliklerine tanınan kısmi özerklik veya imtiyazlarla bu statü I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın sonuna kadar devam etmiştir. Savaşa katılan Osmanlı İmparatorluğu'nun müttefikleri ile birlikte kesin yenilgisinden sonra toprakları emperyalist ülkeler tarafından işgal edilir. Mustafa Kemal Anadolu'ya çıkmadan önce emperyalist devletlerin işgalleri ile birlikte Antep, Maraş ve Urfa'da işgal güçlerine karşı çete savaşları ve direniş başlamıştır. Irak Kürdistanı'ndaki Kürtlerin lideri Şeyh Mahmut Berzenci, bağımsızlık amacıyla İngilizlere karşı savaşıyordu. İngilizler tarafından iki kez Hindistan'a sürgün edildi.

Mustafa Kemal Milli Mücadele Dönemi'nde Kürt ile-

ri gelenleriyle girdiği dayanışma sonucu olarak Ruslarla ilk anlaşma olan Gümrü Anlaşması imzalanıyor. Amasya Tamimi'nde, Kürtlerle ilgili protokolün I. maddesinde "Kürtlerin ulusal ve sosyal haklarının tanınacağı..." şeklinde bir ifadeye yer veriliyordu.

Mustafa Kemal Nutuk'ta şunları söylüyor; Sevr'de: Fırat'ın doğusunda ve Ermenistan, Irak ve Suriye arasında ve kalan bölge için itilaf devletleri temsilcilerinden kurulacak bir komisyon özerk bir yönetim şekli hazırlayacaktır.

Antlaşmanın imzalanmasından bir yıl sonra bu bölgenin Kürt halkı, Milletler Cemiyeti Meclisi'ne başvurarak Kürtlerin çoğunluğunun Türkiye'den ayrı bağımsız bir devlet kurmak istediklerini ispat ederlerse ve Meclis de bunu kabul ederse, Türkiye bu bölgedeki her türlü haklarından vazgeçecektir. Mart 1921 teklifinde; itilaf devletleri, şimdiki durumu göz önünde tutarak bu konuda Sevr taslağında değişiklik yapılmasını dikkate alma eğilimindedir. Şu şartla ki, özerk yönetilen bölgelerde Kürt ve Asurî-Keldani çıkarlarının yeterince korunması için tarafınızdan kolaylıklar gösterilsin. Mart 1922 teklifinde; bu durum söz konusu edilmemiştir. Lozan'da; elbette söz konusu ettirilmemiştir.

İsmet İnönü ise "Hatıralar"da Kürtler'in Milli Mücadele'de canla başla beraberlik gösterdiklerini ve Lozan görüşmeleri yapılırken de vatansever olarak Türklerle beraber olduklarını anlatır. Daha sonra Fransızlarla yapılan Ankara Antlaşması ile bugünkü Suriye sınırı belirlenirken, Kürtlerin yaşadığı bölgenin bir kısmı Fransızlara akabinde Lozan Antlaşması ile Kerkük ve Musul gibi petrolce zengin Kürt illeri İngiliz yönetimine geçmiştir. Bu paylaşım neticesinde Kürtlerin özgürlük mücadeleleri Musul petroleri karşılığı İngilizlerle birlikte yıllarca süren mücadelelere rağmen kanla bastırılmıştır. Cumhuriyet'in ilk yıllarından sonra giderek Kürtler'in varlığı ret ve inkâr edilmeye ve asimilasyon politikası yürütülmeye başlandı. Kürtler yeni bir sürece tabi tutuldu. Kürtler kimi zaman bu politikalara sert tepki gösterdi.

Başta verilen sözlerden vazgeçilerek uygulanan bu politikalar karşısında 1925'te Şeyh Sait İsyanı başlamıştır. Şeyh Sait İsyanı'nın bastırılmasından sonra Takrir-i Sükûn Ka-

nunu ve Şark Islahat Planı çıkarılarak yürürlüğe konuyor. Kürt dili yasaklanıyor, Kürtlerin Türk olduğu savı ortaya atılıyor, Kürtler topraklarından zorla çıkartılarak Anadolu'nun değişik yerlerine sürülüyor. Devletin bu politikalar karşısında 1925-1938 yılları arasında başlıcaları Ağrı ve Dersim İsyanı olmak üzere 20 civarında isyan yaşandı. 74 yıllık Cumhuriyet Dönemi'nde bölgede ret, inkâr, sürgün ve asimilasyon gibi uygulamaları hayata geçirmek için örfi idare, umumi müfettişlik, sıkıyönetim ve olağanüstü hal uygulamaları yürürlüğe konulmuştur.

Türkiye'de 1950'lerden 1970'lere kadar Kürt ve Türk aydınlarının Kürt sorununun çözümüne yönelik çabaları çeşitli baskılarla karşılaşmış, on yıllar süren hapis cezaları, siyasi partilerin kapatılması gibi antidemokratik yöntemlerle bastırılmıştır. Doğu mitingleri ve sonrasında Kürt sorununun çözümüyle ilgili aldığı kararlar sonucu Türkiye İşçi Partisi (TİP) kapatılmıştır. Günümüze kadar da bu politikalar sürdürülmüştür. 12 Eylül rejimi ve politikaları ile toplumsal dinamikler bastırılmış, cezalandırılmış, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün baskı altına alınması süreklilik kazanmıştır. Kürt sorununun çözümünde askeri yöntemlere dayalı, militarist anlayış tümüyle ortama egemen olmuştur. Kürtlerin demokratik talepleri şiddet politikaları ile bastırılmaya çalışılmaktadır.

Genelkurmay, Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı ve daire başkanlarının bir bölümüne verilen brifingde Türkiye'nin bir iç savaş halinde bulunduğu vurgulanarak "Türkiye tarihten gelen bir doğu sorununa teslim olmuştur. Askeri yapının iç savaş durumuna uygun hale getirilmesi gerekir" denildi (Milliyet 10 Aralık 1997). 1920-1940 yılları arasında Takrir-i Sükûn, İstiklal Mahkemeleri, Şark Islahat Planı ve Tunceli Kanunu çıkarılarak Kürtler batıda çoğunluk oluşturmayacak şekilde iskâna tabi tutulmuştur, 1940 ile 1980 yılları arasında yaşanan göçlerin geneli ekonomik ve sosyal sebeplere, 1980 sonrası göçler ise siyasi ve toplumsal nedenlere dayanmaktadır. Siyasal iktidarlar imzaladıkları uluslararası sözleşmelere ve evrensel hukuk ilkelerine bağlı kalmadıkları gibi Kürt sorunu konusunda düşüncelerini açıklayanlara cezai yaptırımlar uygulayarak susturmaya çalışmaktadır.

Bu baskıcı anlayış sonucu 10 yılı aşkındır süren bu düşük yoğunluklu savaşta 30 bini aşkın insan hayatını kaybetti. İnsanlar evlerinden, yerlerinden edildi, köyler boşaltıldı, yakıldı, ormanlar güvenlik bahanesiyle ateşe verildi, yerleşim yerleri bombalandı. Savaş nedeniyle geniş alanlara döşenen mayınlar, halkın can ve mal güvenliğine zarar vermektedir.

3000'in üzerinde köy boşaltılırken, 3 milyondan fazla insan yerlerinden yurtlarından uygulanan baskılar nedeniyle ayrılmak zorunda bırakıldı. Üretimden kopan bu insanlar ekonomik sıkıntılarla baş başa açlık, sefalet içinde, çöplüklerden ekmek toplayacak kadar insanlık dışı uygulamalara maruz bırakıldılar.

Bölgede sürdürülen savaş, yüzlerce savaş zengini doğurmuştur. Yatırımların düştüğü, işsizliğin arttığı ve ekonomik gelişmenin başlangıcında olan bir ülke için gizlenen ve denetlenemeyen konular dışında yılda 16 milyar dolara varan askeri harcamalar, ekonomik açıdan tüm toplumun yaşam standardının düşmesine neden olmasının ötesinde, toplumun geleceği üzerinde olumsuz etkileri olan bir sürecin varlığına yol açmıştır. Feodal yapı, işsizlik ve uygulanan baskıcı yöntem koruculuk sistemini geliştirmiş, koruculara ücret ödenerek ekonomik kaynaklar kayba uğratılmış ve Kürtler birbirine düşürülerek Kürdü Kürde kırdırma politikası hayata geçirilmiştir. Bölgede 1996 verilerine göre 62 bin 34 köy korucusu, 14 bin 872 gönüllü köy korucusu görev yapmakta ve bunlara her ay 170 milyar maaş ödenmekte.

Günümüzde artan korucuları ve son zamanlarda Karadeniz bölgesindeki uygulamaları da katarsak durumun vahameti ortaya çıkmaktadır. 1985-1996 yılları arasında 23 bin 222 korucu görevden atılmış, 296 korucuya adam öldürmekten dava açılmış, diğer yandan aynı korucuların adam, kadın, kız kaçırma, uyuşturucu ve silah kaçakçılığına karıştıkları belirlenmiştir. Olağanüstü hal uygulanan illerde dört yüz bine yakın güvenlik görevlisi bulunmakta. Bölgede artan belirsizlik ve şiddet beraberinde bu güvenlik birimlerinin bazılarının belirsizlikten yararlanarak ekonomik kazanç sağladıkları son çıkan çete olayları ile tespit edilmiştir. Örneğin; Yüksekova'da uyuşturucu pa-

zarını resmi araç kullanarak sürdüren güvenlik birimleri ortaya çıkarılmıştır. Milli Güvenlik Kurulu'nun 16 Aralık 1996'daki raporuna göre Kürt nüfusunun toplam nüfusa oranı 2010 yılında toplam nüfusun yüzde 40'ına, 2025'te yüzde 50'nin üzerine çıkma eğilimindedir. Kürt nüfusun azaltılması, doğum kontrol yöntemlerinin anlatılması gibi önlemler düşünülmüştür. Bölgedeki imamların yüzde 90'ı, gardiyanların yüzde 80'i, öğretmenlerin yüzde 43'ünün bölge halkından olduğu söylenerek, bölge halkından personel istihdamının makul seviyelere indirilmesi istenmiştir. Demokratik kuruluşlar, parti ve sendikalar, gazeteler, kültür merkezleri üzerinde baskılar uygulanarak sindirilmeye, sorunun çözümsüzlüğe itilmesine, baskı politikalarıyla süreklilik kazandırılmıştır.

Bu süreçler devam ederken, yakılan-yıkılan yerlerdeki çevre tahribatları tarihi, sosyal, kültürel değerler ve gelecek-görenekler bir bir yok edilmiştir. Koruculuğu kabul etmeyen köyler yakılmıştır. Geçim kaynakları hayvancılık ve tarım olan insanların geçim kaynakları yok edilmiştir. Türkiye genelinde yaşanan faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar ve gözaltında kayıplar bölgede yoğun olarak yaşanmaktadır. Bölgede yaşanan sorunlara ilişkin düşüncelerini açıklayan başta milletvekilleri olmak üzere gazeteciler, bilim adamları, aydınlar ile binlerce insan yüzlerce yıla varan sürelerle cezaevlerine tıkmaktadır. Yaşanan savaş bahane edilerek insanlar siyasal, sosyal ve kültürel haklarından mahrum edilmektedirler. Bölgenin doğal kaynakları yıllardır bölge dışına taşınmaktadır. Bu durumda bu kaynaklardan oluşan katma değerden bölge halkı yararlanamamaktadır.

Türkiye'yi de bağlayan uluslararası hukuk ilkelerine anlaşma ve sözleşmelere uygun olarak, eşitlik temelinde çok yönlü politik, yönetsel ve kültürel bir demokratik yapılanma oluşturmak zorunlu hale gelmiştir. Kürt sorunu Türkiye'nin iç sorunu olmaktan çıkmış, bölgesel çatışmaları da gündeme getiren uluslararası bir sorun haline gelmiştir. Sorun demokraside, çok seslilikte, ülke mozağını kabullenmede, herkese eşit adil haklar sağlanarak, düşünceleri ifade etme ve örgütlenmenin özgür olduğu ortamda çözülür. Şiddetin temel olduğu, pompalandığı bir kültür televizyon ekranlarından yayınlanarak öldürme ve

şiddet empoze edilmeye çalışılıyor. Ancak halkın büyük çoğunluğu savaşa karşı ve barış istiyor. Barışın kendisi temel bir insan hakkı olduğu kadar, dillendirilebilmesi ve savunulabilmesi için de öteki temel hak ve özgürlükleri gerekli kılmaktadır.

Barış ancak demokrasi, özgürlük ve insan haklarının olduğu bir ortamda yaşama geçirilebilir. Kürt sorunu emperyalist ülkelerle ve bölgede antidemokratik devletlerin çıkarları ve kirli emelleri doğrultusunda değil, başta Kürt halkının iradesi olmak üzere bölge halklarının demokrasi ve özgürlük taleplerine uygun, demokratik, adil, eşitlik temelinde barışçıl yöntemlerle çözümlenmelidir.

Demokratik Çözüm Önerileri;

- 1) Türkiye'de tüm toplumu büyük çapta sıkıntılara sokan savaşa son verilmelidir.
- 2) Kürt kimliği tanınmalı ve anayasal güvence altına alınmalıdır. Kürt dili ve kültürü üzerinde her türlü kısıtlayıcı politikalarından vazgeçilmeli, Kürt dili ve kültürü korunmalı, gelişmesi için olanak tanınmalıdır. Türklerin ve Kürtlerin bir arada kardeşçe ve eşitlik içinde yaşayabilecekleri demokratik bir düzen zaman kaybedilmeden kurulmalıdır.
- 3) Zorunlu göç nedeniyle köyünü ve yöresini terk etmek zorunda bırakılan insanların tüm maddi kayıpları tazmin edilmeli ve bunların can ve mal güvenliği sağlanarak özgürce yerlerine geri dönüşleri sağlanmalıdır.
- 4) Kürt sorununun tartışılmasını engelleyen, düşünceleri ifade etme ve örgütlenme özgürlüğü önünde engel olan tüm yasalar kaldırılmalıdır.
- 5) Demokrasinin yerleşmesi için Türkiye'nin de taraf olduğu Uluslararası Sözleşmeler iç hukuka yerleştirilmelidir. Başta Anayasa olmak üzere antidemokratik tüm yasalar gözden geçirilip, demokratik hukuk devleti normlarına uygun hale getirilmelidir.
- 6) Olağanüstü Hal, Koruculuk Sistemi, İller Yasası ve Merkezi Kriz Yönetmeliği kaldırılmalıdır.
- 7) Ülkede kalıcı barışın sağlanması için tüm siyasi tutuklulara ayrımsız genel af çıkarılmalıdır.
- 8) Savaş ortamında gelişen çeteler ortaya çıkarılmalı, faili meçhuller aydınlatılmalı ve tüm faileri yarglanmalıdır.